

bruger at sætte Dyre i en Hundgang, som man sædvanlig kalder Hestegaangene, og her saa siges, at Børn i en hvilken som helst Alder under 10 Aar kunne uden at være uden stadig Tilsyn af Nogen, sættes i en Hestegang for at høre Dyre, forekommer det mig at blive en Lovgivning, som det høie Thing ikke vil kunne acceptere. Altsaa min første Anmodning gjælder den ærede Ordfører, at han vil tage dette Endringsforslag under Nr. 1 tilbage og ikke bryde sig om, at det mulig vilde se bedre ud paa Dansk, hvilket jeg for Resten ikke indrømmer, jeg tror ikke, det bliver stort bedre ved Indførelsen af dette Ord. Det var den ene Anmodning, den anden Anmodning er rettet til det høitærede Udvalg, og hvis det er haardt hjærtet, saa til det høie Thing. Det er, at man ved den delte Afstemning, som den høitærede Formand har været saa venlig at skaffe Thingets Samtykke til, stemmer sidste Punktum ud. Jeg skal selvfølgelig ikke optage den store Debat om denne Sag fra 2den Behandling; jeg har været stemt for Ministerens Forslag fra første Færd af, at det skulde være forbudt at benytte Børn under 10 Aar. Det ligger i vor Natur at beskytte de Smaa, og her er det jo de Mindste af de Smaa, vi faaer med at gjøre. Men lad nu gaa, at det høie Udvalg og den høitærede Minister efter den sidste Afstemning ogsaa ere bleve enige om Sagen, som Forslaget er redigeret i det første Punktum, saa have vi dog dem, som Bærger efter Natur og Ret ligeoverfor de imaa Børn, at den Gjærning, som de sættes til, sker under deres umiddelbare og stadige Tilsyn og selvfølgelig under deres fulde moralske og juridiske Ansvar. Som saat, jeg siger: Lad gaa. Men naar de ville føre det videre og sige, at Børn i en hvilken som helst Alder under 10 Aar f. Ex. 4, 5 eller 6 Aar — thi der staar jo Intet om en Begrændsning — kunne uden noget som helst Tilsyn høre i en Hestegang, saa siger jeg: Lad den Bestemmelse være ude, lad dem heller ikke udføre det Arbejde, uden at de have deres Dine paa dem, som først og fremmest ere deres Bærger, nemlig en af Forældrene. Disse kunne nemlig godt have deres Arbejde, flytte et Haandarbejde eller Sligt derhen, som de kunne have ved Siden af den Hjørende, og saa kunne de godt have Nytte af det lille Barn, hvis det ellers er et Barn, der kan bruges dertil, og dog udføre et andet Arbejde ved Siden af. Det er altsaa rigtigt, praktisk rigtigt. Gjør saa det, jeg siger, det er en god Gjærning, de i saa Fald ville gjøre. Udlaad Underændringsforslaget og stem det sidste Punktum ud. Det er de to eneste Anmodninger, jeg

fremsetter — det er dog kun to bitte smaa Anmodninger lige overfor den hele store Lov, til det høie Udvalg og den ærede Ordfører, saa vil Paragrafen dog i mine Dine blive antagelig, fordi man sætter de rette Dine til at vaage over den Brug, der tillades af de smaa Børn.

B. Holm: Jeg kan selvfølgelig ikke være andet end tilfreds med det Forslag, Udvalget har stillet under Nr. 3 til § 4. Den Opposition, som blev reist mod Flertallets Indstilling ved 2den Behandling, har altsaa bevirket, at Udvalget i det Mindste har forladt det Standpunkt, som det da stod paa overfor Børn under 10 Aar. Jeg skal ikke negte, at jeg havde dog langt hellere ligesom den ærede sidste Taler (Beeg) set, at man havde ubeladt hele den Tilføining, som man vil gjøre ved sidste Punktum af Endringsforslaget under Nr. 3, thi jeg er ligesom han paa det Rene med, at det ikke er uden Fare for Børn under 10 Aar saaledes at blive satte til at høre Dyr — som det jo kommer til at hedde — i en Hestegang. Det er jo af Landboere her erkjendt, at det ikke er sjældent, som den ærede sidste Taler saade, at man bruger Dyre i Hestegaange, saavel for Kjøreren som for andre Maskiner (Ordføreren [Blem]): Det Forslag skal jeg nok tage tilbage. Ja, naar den ærede Ordfører bemærker, at han vil tage det tilbage, skal jeg altsaa ikke sige Mere derom. Jeg hører ogsaa til dem, der have været med til at ønske særlig Afstemning over sidste Punktum, for at vi mulig kunde faaer stemt det ud. Jeg vil meget anbefale det høie Thing at stemme imod Slutningen af dette Endringsforslag, saaledes at det kun kommer til at bestaa af 1ste Afsnit. Ligeledes har jeg Grund til at være tilfreds med Endringsforslaget til § 6, som det var ændret til 2den Behandling, idet Udvalget ogsaa har fundet Anledning til at udstemme det, som jeg da gjorde opmærksom paa. Der er et andet Endringsforslag under Nr. 16, som jeg ikke er ganske tilfreds med. Endringsforslaget er affattet saaledes, at det forekommer mig, det vil blive lettere for Arbejdsgiveren at blive fri for Ansvar overfor de Ulykkestilfælde, som ske. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor det ærede Udvalg har affattet Paragrafen saaledes som den bliver, hvis dette Endringsforslag under Nr. 16 bliver vedtaget, uden Hensigten dermed har været i flere Tilfælde end ellers at undgaa, at Arbejdsgiveren kommer til at hæfte for Ansvar lige overfor hvad der sker. Jeg kunde meget ønske, at den ærede Ordfører yderligere vilde meddele, hvorfor han har indført dette